

Nevteleno
Poprijeta Devica Marija

I. leti ticsai. 12. st.

1905. nov.



Zmozsna
Gospá Vogrszka

POBOZSEN  MESZECSÉN LISZT.

KEDI GA

Klekl Jozsáf, Plebános Pri Szv. Szebestjáni.

Vszebina.

1. Klekl Jozsef: Naznánje.	353
2. Szrcsen : Nevtepeno Poprij. Devica Marija. (Konec).	354
3. Bassa Ivan: Dúse purgatoriumszke.	359
4. Szrcsen : Zakaj sze jaz pri Jezusi rad drzsim. (Konec).	367
5. Szvéto obecsánje. (IX—X.)	368
6. M.: Jezusov mládi mantrnik.	373
7. Sz.: Szvéte materecérkvi péta zapoved.	374
8. Sz.: Sto je duzszen szpoved ponoviti.	374
9. — Dúšno ogledalo.	375
10. Klekl Jozsef: Lüblenim Cstevcom.	388
11. Glászi.	391
12. Rednikov odgovor.	392



**Lepo proszim vsze moje naroesnike, ki
szo sznopiesov ne plácsali, naj to duzsnooszt
kem hitrej szpunijo! Leto je h konci szvojemi
pristo i térja poravnanje sztroskov i povr-
nenje trüda od méne. Proszim lepo!**



**Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga
szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom.**





NEVTEPENO POPRIJÉTA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

Naznánje.

1. Naznánje sze dá lüblenim este-
vcom, ka sztem sznopicsom zdaj dva-
nájszetoga, to je szlednjega v roke
dobijo. Malo zamüjeno záto pride, ár
je vnogo dugá na njem escse bilo i
to szem csako, naj sze molo bole
notriplácsa. Obdrügim pa pá za toga
zroka volo, naj na dvá meszeca széga
naprejplácsnikom dobro csitenje.

2. Prvi novi liszt pride januára
8-ga i te celo leto vszaki meszec
oszmoga. Láni je za volo veszeloga
obszlúzsávanja Nevtepenoga Poprijétja
ziseo v decembri, kleti pa v januári,
kak vszaki drügi liszt.

3. Da bode liszt v taksoj veliko-
csi hodo kleti, kak je i letosz, cena
njemi osztáne *dve koroni* na leto.

4. Da je zláganje i stampanje
liszta ne mogocse brez penez, vszaki
naprej plácsnik *ki liszt scsé dáblati,*
more dve koroni do jánuára 1-ga naprej
doliplacsati. Tak je pri drüstvi szv.

Mohora i szv. Jozsefa, pa pri drügih lisztaj tüdi. Letosz szem tüdi vnogo dao stampati i placsniki szo ne vszi bili za stere szem je dao stampati. Düsne veszti i lübvavi do Marije neimajo tej lüdje. To je tak dug, kak vszaki drügi dug i tak sze more pri szpovedi ovaditi, kak drügo vka-njenje i tak povrnoti, kak drügi kvár. Vnogo vecs bi osztalo Devici Mariji na cérkev i szamosztan, kak zdaj osztáne. Tem neształnim i nelübvavnim düsam je jáko zameriila to nebeszka kralica sz szvojim lüblénim szinom vred.

5. Proszim lepo g. dühovne pasztére i vsze verne krscsenike, naj mi naznanijo do januára 1-ga keliko jih scsé v tom novom leti liszt Marijin meli.

Szv.-Szebestján, 1905. oktobra 31.

Kleki Jozsef

rednik liszta „Nevtepeno Poprijeta Devica Marija,
Zmocsna Goszpá Vogrszka“.



Nevtepeno Poprijeta Devica Marija.

1854. dec. 8.—1904. dec. 8.

XII.

55.



Belgium. Vmamurszkoj püspekiji szo Marijanszko szpráviscse meli, na sterom szo z govorenjom, goricstenjom dicsili Nevtepeno tak dühovniki kak szvecki krscseniki. Dvoji dokoncek szo na njem tüdi gorivzéli: 1) proszijo, naj sze Marijino vnebovztje za verszko pravico vü-pove; 2) naj sze IX. Pius papa, kakti Nev-tepene papa (oni szo naime razglászili Mari-jino nevtepeno poprijetje za verszko pravico)

med blázsene szpisejo.

V Tournai vu nazocsnoszti poszlanika rimszkoga pápe je 10,000, v Tongresi pa 60,000 lüdi v okolhodi cerkvenom Nevtepeno dicsilo.

V Thiels várasa vszakoj cerkvi je deszétdnévna pobožnoszt bila na csészt Nevtepenoj.

56. *Talijanszko.* Juliusa 18-ga preminocsega leta szo v Torini podobo Marije Tolazsnice kvronűvali z ednov z drágimi kamni oklajenov koronov. Nazoesi szo bili narneszto Njihove Szvetoszti rimszkoga pape Vanutelli Vince cardinál, zvűn toga Svampa, Terrari, Boschi, Richelmy cardinálje i 21 pűspekov, aosztanszki vojvoda i vojvodica, orleanszka vojvodica, (trijé szlednji szo te pri szvetom precsiscsávanyi tűdi bili) Klotilda vojvodica, Letitia vojvodica i vszi poglavárje visesnje csészti.

Na Marijanszkaj razsztávi je edna med vszemi nállepsa recs bila edna monstrancija (zláta poszoda, kam sze szvesztvo notrideva) z csisztoga szrebra, stera je zse v 13-toj sztotini delana i v to formo je narejena ka Nevtepena szv. hostijo drzsi. Na posztojali monstrancije szo podobe szv. Dominika, Tomázsa aquitanszkoga, Hiacinta i szv. Petra mantrnika, ki szo vszi szvetniki z réda szv. Dominika. Ztoga je szoditi, da szo jo dominikanci delali.

57. *Karthago* (Afrika.) Tűodnet je edna debela kniga poszlana v Rim na Marijanszko razsztavo, vu stero szo afrikanszki krscesnikov Marijo csasztécsi szpomenki szpizszani od O. Delattre-ja.

58. *Spanjolszko.* Pűspecje z Toledo- Saragossa-, i Madrid városov szo dakoncsali, ka bodo k pilarszkaj Devici Mariji romali i tam njéno podobo korunűjejo.

Sevillanszka pűspekija je zoszedno romanje mela v Royes. Nistere meszece szo vecs dvejezero drágocs nábrali za korono.

V Barceloni szo dokoncsali, ka edno novo cérkev bodo zidali na csészt Nevtepenoj. Podlozsni kamen szo Casanas kardinal blagoszlovili áprila 21-ga.

V Sevilli na szpráviscsi novinepizszatelov szo dokoncsali, ka vsze liszte i csaszopisze pod obranbo Nevtepene zrocsijo i pűspeke szednim oproszijo, naj szvojim vernim naznanijo, stere novine szlobodno csitejo.

Szantanderszki varasanci szo oblűbili, ka na skodlive, hűdobne novine ne bodo naprej placűvali.

Vu vecsih mesztah szo podobe goriposztvűlene, najimenitnesa je v biscay-szkaj dezséli; jezero metrov vizziko sztoji vise morja na vrhi Orduna pecsine.

59. *Portugalszko*. Trisztोजेज़ér lűdih je romalo pod voditelsztvóm poszlanika rimszkoga pápe i vszeh portugalszkih pűspekov v Sameiro, naj tam Nevtepene podobo koronűjejo. Korona je tri kile zsmetna i je z csisztoga zláta. Száma kralica je 3 drága kamne za njo darűvala, romare pozdrávila i szresno sze v njihove molitvi preporocsila.

Po vélkoj mesi je pa v Guimaracs-i dvesztोजेज़ér romarov prislo v kűp tűdi za volo korművanja Marijine podobe. V Lissaboni szo dokoncsali, ka bodo v njem edno velikanszko cérkev zidali sz 9 oltári, med sterimi jih oszem Devici Mariji bo poszvecseni.

60. *Amerika*. Farley pűspek z New-Jorka szo sz drűgimi oszmimi pűspeki koronűvali vu nazocsnoszti vnoghi Marijinih csasztitelov podobo kármelszke device Marije. Korona je v Rimi delani i diamante sz drágimi kamni za njo szo rimszki ocsa darűvali.

61. *Mekszikanszkoa* drzsánja pűspecje szo v Guadelupe-i szvojimi verniki szvetili Nevtepeno, gde szo po molitvah naprejszpiszanih vszi popolne odpűsztkze zado-bili. Oktobra 4-ga szo meli Marijanszko szpráviscse; 15 pűspekov je bilo nazocsi. Dokoncsali szo nanjem, ka bodo od rimszke szvéte sztőlíce proszili, naj sze Marijino vnébo vztűje za verszko pravico vűpove i naj bodo v lauretanszkih litánijah szlobodno molili: Kralica Mexike: Moli Bogá za nász.

62. *Brazilija*. Érsek z Rio-de-jáneiro-ja szo v Apare-cioa-i podobo Marijanszko koronali vu nazocsnoszti vnogo jezér lűdih i desztét pűspekov. Edna nova bruncsevna Marijanszka podoba je tűdi té dén blagoszlovlena.

63. *Ausztria*. Na „Am Hoff“ imenűvanom presztori v Becsi sztoji eden oszem metrov visziki szteber szpodo-bov Nevtepeno, steroga je III. Ferdinand na szpomín szrescnoga dokoncsanja tridesztétletne bojne dao goriposztaviti.

L. 1647. májusa 18-ga szo to podobo blagoszlovili, i krao je celo szvoje drzsánje pod obranbo Nevtepeno porocso. L. 1745-ga je Maria-Terezia kralica ponovila to preporocsitev pred podobov. Jubileumszki oszvetek sze je tűdi pred tov podobor zvrśavao. Vnogi vojvodi i okoli 49000 lűdi je bilo nazocsi. Preszvetli krao szo tűdi prisli. Po molitvi lauretenszkih litánij i po odpevanji peszmi

„zdrava bodi oh kralica“ sze je zacséla szloveszua poszvetitev, stero je naszledüvo pápov po Gruscha cardinali déljeni blegoszlov. Szlávnoszt sze je sz peszmov „Tebé Bog mi hválimo“ dokoncsala. Krao z Danije, ki je lüteranszke vere, je z ednoga okna to vsze glédao i jáko ga je tá lübav do Marije genola.

64. *Francusko.* V Lordes je 320 zvünredni vlákov romare vozilo. Prislo jih je na njih 207,000. Peski, na kolah, ali pa po návadnih zseleznicah jih je pa vise eden milijon prislo k Nevtepenoj Materi vnjenom jubileumskom leti. Keliko dúhovnikov je moglo biti v tom leti tam, ztoga previdimo, da je to leto stirideszét dve jezér szvetih més tü oprávlénih. Po csüdnoj poti je Marija szto betezsnikov tü zvrácsila.

65. *Grcsko.* Athenski érsek i püspecje z Korfu, Naxos, Syra, Tin, Santorino meszt szo misijone dáli oprávlati v szvojih püspekijaj i tak vernike priprávlali na lepo obszlüzsávanje Nevtepenoga poprijétja Marijinoga.

Vu Volo meszti szo podobó Nevtepené dáli goriposztaviti.

66. *Polszko.* Na pozvánje lwoszkoga püspeka je Marijanszko szpráviscse Badeni Sztaniszlav grof odpro zlepi govórom; nazocsi szo bili armenszki i ruthenszki katolicanszki visesnji cerkveni poglavárje tüdi. Po njem je bila precesija i poszvetitev k Nevtepenoj. 50,000 lüdi je bilo nazocsi.

67. *Kanada.* Vcelom drzsánji sze je tridnévna pobozsnoszt oprávlala na csészt Nevtepené. Oktobra 12-ga szo poszlanik rimszkoga pápe sz dvorbov stirinájszetih püspekov korunüvali podobó Nevtepené. 16,000 lüdi je bilo nazocsi. To sze je v Cap dé la Madeleine-i godilo. V Montreáli- szo tüdi edno podobó goriposztaviti.

68. *Chilé.* Vu Parizi szo dáli sztánovníki chilenszki edno 12 metrov visziko podobó Nevtepené napraviti i nad várasom Santiago na eden visziki breg goriposztaviti. V drügi mesztah szo tüdi dáli prebiválci toga országa podobé goriposztaviti i blagoszloviti.

Celi szvet szmo prehodili lübléni cstevci i vszepovszédi szmo to najsli, ka szmo mi domá tüdi meli: lübézen do Marije, pozdravlenje Nevtepené nebeszke matere. Zaisztino obveszeli sze nam szrei, ka je ne bilo országa

ne národa, steri sze nebi preminocse leto poszveto Pre-
csisztoj Devici Mariji.

Njoj szmo sze vszi poszvétili i njéni scsémo biti.
Kak dugo? Morebit szamo edno leto, dokecs nam Mari-
jin liszt escse na pamet prinása, ka szmo lanszko leto
oblübili? Oh krscseniki, za edne letne szlűzsbe ne ga v
nébi plácse. Jezus nasz tak vcsi: „Ki sztanoviten osztáne
dokonca, on bode zvelicsani.“

Dokonca nasega zsvilenje moremo Marijo lűbiti,
njo csesztiti, k njoj sze moliti, naj nam bo na pomocs.
Do konca nasega zsvilenja moremo csiszti biti, kakti deca
csiszte matere. Dokonca nasega zsitka moremo batrivno
vadtűvati, ka szmo katolicsanci, ka szmo pod obranbo
one zmozsne zsenszke zroczeni, stera je Jezusa Krisztusa
nasega odkűpitela rodila. Dokonca nasega zsvilenja mo-
remo mirovno trpeti, kak je trpela Nevtepena Mati, gda
je jedinoga szina za nász na szmrt dala.

Dokonca nasega zsitka morejo nase ocsi v njo od-
prete biti, more nas jezik njéno imé, njega diko glasziti,
more nase szrcé veszelje obcsűtiti, gda nam tá dobra mati
na pamet pride. Do konca nasega zemelszkoga zsitka
morejo nase miszli k njoj sziliti, nase zsele njo iszkati,
nase delo njo razveszeljávati. Do konca nasega zemelsz-
koga zsitke, do szlednjega zdihája nasega szrca, do szled-
njega poglúde nasih potretih ocsih, do zadtjega obrácsa-
nja nasega jezika do szlednjega poszlűsanja nasih vűh,
do szlednjega gibanja nasega tela, do zadtjega hipa nemr-
telne dűse vu nasem mrtelnom teli műdenja lűbimo
Marijo; delajmo za Marijo, molino na csészt Mariji, trpimo
po pėldi Marijinoj, zsvimo kak deca Marijina — oh te
bodemo tűdi mrli z Marijov, kak deca Marijina.

Zselem vam prelűblėni estevci z globocsine mojega
tűdi Marijo lűbėcsega szrca táksi zsiteki tákso szmrt.

Szrcsen.

(Konec.)



Dúse purgatoriumszke.



eli meszec november je na to odlocseni od szv. matercerkve, da sze vu njem szpominamo z onih, stere szmo eti na zemli lübili, poznali, odürjavali ali ne poznali, steri szo sze odlocsili odnasz poleg bozse szvete vole, da bi zadobili szvojo kastigo, ali placso poleg zaszlüzska zsitka njihovoga. Ki szo nikda eti zsvieli, szo vszi vredni szpominanja nasega, ár szmo vszi vküper deca onoga iszto ednoga Boga, vszi szmo pozvani vu vekivecsno kralesztvo, vszi szmo szí bratje i szesztre eti na zemli od ednih sztarisov cslovecsanszkoga roda rodjeni. Za to je nikaj ne poszebnoga vu pravici obsinsztva szvetcov, ar eto obsinsztvo nasa natura vu szebi ma.

Zadoszta zsalosztno je, ka sze vnogi etoga obsinsztva odrtrgnejó po szvojem hüdobnom zsvilenjí i po szmrti z cela vöszpadnejó z njega, kda je sztrahsna szodba bozsa na vekivecsen pekeo oszodi. Tim pomagati vecs nisece nemore, za nje Boga moliti bi zaman i nerodno bilo.

Drügi szo pa zse pri Bogi vu veszelji njegovom. Z teh sze szpominamo vszaki den, zovemo je na pomocs, csasztimo je, kak je zse na zemli navada csasztiti vsze one, ki szo znali obladati neprijatela ino szí szpraviti pokoj. Ne je tem potrebna nasa pomocs, nego nam njihova, ar szo teh prijatli bozsi, steri sze od njega nikdar vecs odrtnoti ne morejo.

Ti tretji, teh szo oni, ki szvoje roke proti nam szklenjene drzsijo iz szuzne doline purgatoriumszkoga ognja etak govorecsi z pobožsnim Jobom: „Szmlujte sze meni, szmlujte sze meni, kocsi vi prijatli moji, ar me je doszegnola roka Goszpodova.“

Pa je mi moremo poszlühnoti, ar je njim potrebno, nam pa tüdi na velki haszek.

Potrebno je njim, ar ka je purgatorium? Katekizmus nam tak pravi, ka je prurgatorium, ali kak mi radi pravimo vice, ali moke, ono meszto, vu sterom dúse vremenitne kastige trpijo za grehe, za stere szo vu zsitki ne zadosztavcsinóle. To telko pomeni, ka vszaki cslovek, csi li szo njemi grehi odpüscseni, kastigo zato more za nje pretrpeti csi ne na etom, te na ovom szveti tak, ka

vesaszi po szmrti jako malo lüdihi ide zraven v nebesza, ar jih najvecs escse ma nikaj neobszlüzsenoga, nego najveksi tao onih, ki szo brezi szmrtnoga greha vmrli, more dugsi ali kracsisi csasz v purgatoriumszki mokaj dale trpeti, dokecs vsza nazaj ne placsa do szlednjega grosa.

Eta trpljenja szo pa ne mala !

Dvoje vrszte szo naime trpljenja, stera düse vu purgatoriumi majo. Prva vrszta vu tom sztoji, ka düse Boga nei majo, ka njega ne vidijo, njemi, njegovoj popunoszti, velicsazti, szvetoszti, sze veszeliti ne morejo, kak steecs bi rade.

Lehko bi szti sto miszlo, ka je to ne ravno tak velko trpljenje, ar mi zdaj na zemli tüdi ne vidimo Boga pa nam je to zato ne na moko. Isztina je, pa li tak znamo, ka je to te veksi tao trpljenja tak peklenszkih, kak purgatoriumszkih düs. Eti na zemli je düsa z telom zjedinjena, je kakti vu vozo zapreta ino kakti za zemelszki zsitek za to sztvorjena, da bi vu teli prebivala. Nego kda düsa vösztopi z tela, te je zse szamo za Boga namenjena i za nebeszko veszelje pa to te ona möcsno zacsüti ino szti z velkim zselenjom zsele doszegnoti to veszelje pa csi zdaj, kda sze je zse veszelila, ka sze zemelszke voze odszlobodi ino pride k onomi, za koga je sztvorjena, csi zdaj ne szme k njemi, jeli ka je to njoj na velko pridkoszt ?

Vu zemli je düsa vu naturi mela to, ka je zjedinjena z telom ; po szmrti, pa naprej sztopi njena prednjesa natura, stera njo zraven k Bogi zsene pa csi zdaj te purgatorium zmesz sztopi je ravno tak za njo, kak csi bi eden ocsa, steri je na jako dugo pot hodo, sze na ednok popascso nazaj na dom po opravlenom poszli pa kda bi zse vido szvojo vez ino szvojo hizso ozdalecs, bi ga napadnoli roparje ino bi ga vu vozi drzsali 10, 20, 50 let brezi toga, ka bi znao, ka sze doma godi ; brezi toga, ka bi znao, kda de njegovomi trpljenji konec. Jeli, ka ete ocsa za csaszä szvojega potüvanja kda je drüge szkrbi meo, pol telko ne miszlo na szvoj dom, kak zdaj, kda brezi vsze szkrbi more csakati, neznajocsi, kda de tomi konec i szti premislavajocsi od vöre do vöre od minute do minute ono iszto recs : Szvoj dom i szvoje lübe. Ravno to je deo purgatoriumszkih düs vu mokaj.

Pa k tomi pride scse, ka szírote dūse znajo, ka je njihovo trpljenje ne szamo proti naturi, stera je vu nje sztvorjena, nego tūdi proti milosztsi, stero szo tak obilno za csasza szvojega zemelszkoga zsvljenja zadobile. Vszaka dūsa de vidila, tam na szebi, kelko miloszti, kak velke i popune njoj je Bog obdelio eti na zemli; vszaka de vidila, kak lehko bi sze te eti ednoga i drūgoga greha ognola, vszaka de vidila, kelko nove miloscse je Bog za njo pripravlene meo ino bi njoj tūdi dao csi te i tam ne



bi pregrehsila, nego na meszto greha dobro delala. Ravno tak de njoj poleg toga, kak csloveki, ki je vu velikom szíromastvi, ki zsejo i glad trpi pa koga mraz i zima mantra pa more gledati dobro jesztvino i pitvino ino lepo obleko i bogasztvo, stero je vsze njemi bilo namenjeno pa je odvrgao od szebe. Povejte mi, jeli je taksemi ne zsao za njegovo zgūbleno zsvljenje, za njegovo noroszt? Jeli njemi ne pride na pamet vszaki den jezerokrat, kak

neszpameten je on bio te, kda je vsza eta zametavao ino szi je zselenja tela szpunjavao?

Ob tretjim pa dūsa zna, ka je od Boga vu nebeszko kralesztvo pozvana! Csi bi tebe kral pozvao vu szvojo palacso pa bi ti obecsao, ka csi ta prides, bos v obilnoszti vzsivao vsza dobra, stera szi szamo mogocsi, ka bos vszikdar z kralom szlobodno hodo, ka bos delnik njegovoga velicsansztva pa bi te ti na poti krala preklinjao, njega zbantūvao pa bi te za to njegovi szlūzsbeniki vu vozo vrgli, jeli ka bi velko trplenje i szaloszt obdajala szrce tvoje za volo tvoje neszpamelnoszti i zglūblene dike? Vidis, ravno tak je dūsa od Boga vu nebeszko veszelje pozvana — nego kem vekse je veszelje vekivecsnoga krala od veszelja, stero je eden zemelszki krao dati mogocsi, tem veksa je zgūba i szaloszt purgatoriumszke dūse za volo zgūblenoga nebeszkoga veszelja od szaloszti, stero bi ti meo za volo zgūblenoga veszelja zemelszkoga králesztva.

To szo trplenja zgūbe vu purgatoriumi, stera szo poleg vcsenja cerkvenih vucsenjakov pri vszakoј dūsi ednaka, ár vszaka dūsa onoisztoga Boga zgūbila i ona iszta nebesza.

K tomi trplenje zdaj te escse pride trplenje csūtenja za vszakoga poszebi. Vu szv. pizmī, kde sze od pekla i purgatoriuma govori sze tak pise, ka je tam ogenj i tmica, to je taksi ogenj, steri zsge, nego szvetloszti ne dava. Ka szo tam moke, da je zobno skripanje i vnoge drūge mantre. Isztina, ka je ne vszakomi ednako trplenje podeljeno, nego kak szi je steri zaszlūzso, nego to sze vu szv. matericerkvi obsinszko vcsi, ka szv. velki Gregor etak pravi: „Raj bi pretrpo vsza zemelszka trplenja do konca szveta, kak eden den bio v purgatoriumi“! Szv. Tomas, najveksi vucsiteo szv. materecerkve pa tak pise i z njim vnogi drūgi vucsenjacje, ka je najmenjse trplenje purgatoriumszko doszta vekse, kak bi mi eti brezi szmrti presztati mogli. Ár szo trplenja pekla i purgatoriuma ednaka, szamo to je razlocsek, ka pekel na veke trpi, purgatorium pa ne. Nego pozabiti ne szmemo, ka dūse v purgatoriumi tūdi ne vejo csasza szvojega odszlobodjenja naprej zvūn, sterim Bog to poszebnō da na znanje pa je mogocse, ka ete moke vnoge dūse 100 i 100 let mo-

rejo trpeti odtrgnjene od Boga vu gorecsem ognji, kak szv. Paveo apostol pise Korincsanom (I. 3, 15.) „Odszlobodjeni bodejo, nego kak zognjom.“

Pa ete szirmaske dŭse szame szebi vecs pomagati ne morejo. Na ovom szveti je zse prekeszno grehe zsalŭvati, dobra nakanenja pobŭdjavati. Zaszlŭzska tam nega vecs niksega, tam vszaki dobi szvojo kastigo ali placso, kak szí je zaszlŭzso na zemli do szlednjega vdarca szrca szvojega. Nego poleg obsinsztva szvetcov je li niksa pomocs za ete szirmake, ar Bog gorivzeme molitev i zamelszka dobra djanja nebeszkih szvetcov, csi je njemi darŭvajo za szirmasko dŭse, z poszebnim talom pa gorvzeme dobra djanja i molitve nase, stere mi zvršavamo za trpecse pokojne. Ne szamo gorvzeme, nego tak ravna, ka szo nase dobrotivnoszti tŭdi nam szamim na haszek poleg toga, ka purgatoriumszkim dŭsam valajo.

To vcsi szv. maticerkev, kda etak pravi vu tridetin-szkom szv. szpraviscsi (sess. 25.) „Da je szv. maticerkev vszikdar vucsila, ka jeszte meszto ocsiscsavanja ino ka tam zadrzsanim dŭsam lehko pomagajo molitve vŭrnih poszebno pa daritev ollarszka, zato zapove szv. szpraviscse pŭspekom, naj sze szkrbijo, da sze eta nasa vera sztalno predga.“

Vu szv. pizsmi csteino (II. machab. 12, 39—45), ka je Juda Machabbeus 12000 drachme poszlao v Jeruzalem, naj sze tam za te peneze darŭje za vojake, ki szo vu boji szpadnoli ár „je szveto i zvelicsavno moliti za pokojne — sze pise vu szv. pizsmi — da sze odszlobodijo grehov ino naidejo szmilenoszt i zsitek vekivecsni. (Mach. 12, 46).

Szama zrela pamet nam szvedocsi to i potrdi navada vszeh narodov, steri vszi sze szpominajo z szvojih preminocsih. Znamo, da szo krive vere, stere szo zatajile purgatorium ino tak vucsijo, ka po szmrí nega, szamo pekeo i nebesza. Taksa vera je tŭdi luteranszka. Da pa tei tŭdi molijo za szvoje pokojne proti vseají szvoje vere, ar njim szrce i cslovecsa natura pravi, ka li je purgatorium, ár za peklenszke ne pomore, za nebeszke pa ne potrebno unoliti. — Zgodilo sze je na Nemskom, ka je ednomi farari zsena vmrla pa je cslovek vszaki den so vŭ, csi ne bozsno vremen bilo na grob szvoje zsene

ino je tam Boga molo. Ednok ga szrécsa plebanus ino szí etak pogovarjata :

— Kde szo bili, goszpon farar?

— Malo szam na cintor hodo.

— Ka szo pa tam delali, szo szprevod meli?

— Ne, ve njim ovadim, molo szam malo pri grobi moje pokojne zsene?

— Molili szo? Ve pa oni ne verjejo purgatoriuma!

— Eh, znajo goszpon plivanus, angéo je ne bila, Bog njoj daj dúsi dobro, nego vrág túdi ne zato szí mi-szlim, ka oni prav majo, kda to vsíjo, ka jeszte purgatorium.

Ete zaisztino zgodjeni govor je znamenje, ka tiszti túdi, ki poleg szvojega verevadtúvanja tajíjo purgatorium, vu szrci za to li vórjejo vu njem, ar to ne szvedocsi szamo szv. pizsmo i szv. maticerkev, nego túdi nasa natura i szrce, da je meszto trpljenja, z steroga nase molitve i dobra dela one pokojne, ki szo vu njem, lehko pred csaszom vópomorejo.

Szamo to je pitanje stera szo ona dobra dela z sterimi szmo mi nasim pokojnim mogocsi na pomocs pridti?

Ob prvim molitev za pokojne.

Ob drúgim darúvanje nasih trúdiv, poszlov, szkrbih i trpljenja za nase pokojne.

Ob tretjim, csi sto vsza szvoja dobra djanja Bogi aldúje na te nacsin, naj sze z tem dúsam v purgatoriumi pomore.

Ob strtim odpúsztki, stere szmo mogocsi zadobiti z razlicsnim dobrim djanjom i molitvami, na pr. szv. rozsnimvencom, z krizsnov potjov i drúgimi opravilami, za stere szo opdúsztki podeljeni.

Ob petim tak zvana lúbezni junaska daritev, kda sto vsze szvoje zaszlúzske, bole povedano: obszlúzske na celi szvoj zsítek purgatoriumszkim dúsam prekda tak, ka szebi nikaj ne zadrzsi escse tisztene, steri sze bodo po njegovej szmríi zanjega darúvali.

Ob sesztim álmostvo na to nakanenje dano.

Poszebno pa vala pokojnim daritev szv. mese. Ár ova drúga nasa dobra djanja szo szamo telko vredna pred Bogom, kelko szmo mi szami vredni tak, ka csi szmo mi ne vu sztalisi miloscse bozse, te pokojnim z

nasimi molitvami, dobrim delom i almostvom zaslüzsiti ne moremo nikaj, szveta mesa je pa pred Bogom vszickar telko vredna, kelko je szmrtna daritev Krisztusovo vredna bila, to je nezkoncsano doszta csi li bi nevreden bio on, ki mesüje, ali ki mesüvati da.

Eden redovnik, po imeni Suso Henrik, na to gledocs lepo dogodbo pripovedava iz szvojega szitka. On je naime meo vu klostri ednoga dobroga prijatela, z sterim szta szí pogucsala, ka steri de z med njidva duzse zsivo, tiszti de za ovoga pokojnoga vecskrat z szvoje dobre vole mesüvao. Pa na to ne dugo je njegov prijateo vmro. Suso Henrik szí je te tak miszlo, ka vszaki den eden rozsnivenec za szvojega prijatla scse zmoliti ino z odpüsztkami vred njemi darüvati. Vecs kak meszec dni je on to molo, kda sze njemi na ednok pred szv. mesov szkazse te pokojni ino njemi etak pravi:

— Ka pa, ka ne drzsis szvojo recs?

— Ve szam pa vszaki den rozsnivenec zmolo za tebe, je odgovoro on.

— Szí, szí pa szí mi tüdi jako olejsao trplenje, uego csi bi mesüvao za mene, bi jesz zse davno odszlobodjeni bio.

Na to je Suso zacsno mesüvati za njega i za kratek csasz sze njemi je pokojni znova zkazao i njemi zahvalo njegov trüd.

Tak szmo mi mogocsi pokojnim na haszek biti — za to je dobro, csi miszlimo na nje poszebnó vu novembri meszeci, steri je njim na szpomin poszvecseni, nego dobro je tüdi, csi szí poszebnó odlocsimo one düse, sterim namenimo nase obszüzske dati. Najobprvim miszlimo na one, ki szo k nam blizse sztali, kak sztarisje, njihovi sztarisje, szesztre, bratje, deca, stera szo vu taksi letaj vmrla, vu sterih je zse cslovek grehsiti mogocsi — ar za malo deco neszmemo; tá szo tak vu nebi, csi szo krsztsena vmrla; taksa deca sze tam za nasz molijo — te pride botrina, rodbina, dühovni pasztir, vucsitelje poznanci i t. d. Lehko szí nakanenje tak tüdi pobüdimo, ka bomo molili za edno düso, za stero niscse ne moli poszebnó, steroj Bog, ali Bl. D. Marija scse dati pomocs, stera zse najduzse trpi, stera najvekse moke ma, stera je za taksih grehov volo tam, kak je mi mamó na pr. : za volo poszüvanja, tol-

vajije, neccsisztosztí, plesza i drűgih zse szpovedanih i poszalűvanih grehov. Ár z taksim talom Bog rad poszlűhne naso prosnjo, rad vzeme nase zadosztacsinenje za preminocse prek i njim da olejsanje ali pa celo oszlobodjenje.

Ali znalo bi biti, ka je dűsa, za stero sze molimo zse vu nebi, ali pa vu pekli. Toj prvoj je vecs ne potrebno pomocsi toj drűgoj pa ne more, te goszpodni Bog drűgim na haszek obrné nas trűd.

Szamo to je zdaj escse pitanje, jeli je to nam ne szamim na kvar, csi mi, ki szmo szami tak jako potrebni obszlűzskov, ne zadrzsimo ete obszlűzske za szebe, nego je dűsam purgatoriumszkim zdavamo?

Ne. To nam celo na haszek. Ve szmo pa csteli, ka szv. pismzo pise, ka je zvelicsavno i szveto delo za nasz, csi za pokojne trpecse kaj vcsinimo, ár one dűse molijo za nasz tűdi pa Bog csi je rávno ne poszlűhne, gda za szébe molijo, poszlűhne je, gda za nász szvoje dobrocsinitele molijo. Escse to sze zgodi, ka Bog ednoj ali drűgoj dűsi na znanje da, kaksi szmo mi brezi pokore na zemli pa dűsa szvoja trpljenja za nasz darűje ino Bog gorivzeme, kak csi bi dűsa scse mogocsa bila zaszlűzske szpravlati. To szv. Alfonz Lig. vcsi.

— Na haszek nam je tűdi zato, ar kem vecs mi na pokojne miszlimo, kem vecs mi za nje molimo, tem bole sze poveksava vu nami lűbeznoszt Boga i blizsnjega. Kem veksa je pa nasa lűbeznoszt, tem vecs szmo vredni pred Bogom i tem menje sze mamó bojati vekivecsnoga szkvarjenja, kak je Jezus Magdalení pravo „Vnozsinó sze njoj odpűsztí, ar je velka njena lűbeznoszt.“

Na haszek nam bode dobrotá, stero preminocsim szkazsemo tűdi za to ar z kaksov merov mi merimo, z taksov de nam nazaj merjeno ino mó nikda z veszeljom poszlűhsali Jezusov glasz rekocsi; „Zsejen szam bio ino szte me napajali, lacsén szam bio ino szte me nahránili, voznik szam bio ino szte me odkűpili, ar ka szte najmensemi z med mojih vcsinoli, mi je tak, kak csi bi meni vcsinoli.“ (Mató XXV. 35—37.) — Bog szam zsele, da bi sze pomagalo szírotam, stere szí szame pomagati nemorejo. Dűsice kricsijo k nam za pomocs pa csi szmo njim pomogli, szo jako zahvalne.

Od ednoga pobožnoga redovnika szam csteo, ka je z molitvov sz. roznogavenca vecs kak 3000 dūs z purgatoriuma pred csaszom vōpomogeo z tem, ka je pazo, naj bo vszikdar vu bozsoj milosci, ar molitev szamo te vala za nje ino je tak odpūsztke, stere je mogocsi bio zadobiti vszikdar za nje darūvao.

Povete mi, je li sze je mogocsi taksi szkvariti, za koga vu nebi 3000 dūs moli vu zahvalnoszti szvojega szrca?

„Szmilujte sze meni, szmilujte sze meni koncsi vi prijātli moji, az me je doszegnola roka goszpodova!“

Bassa Ivan.



Zakaj sze jaz pri Jezusi rad drzsim?

XII.

Agnec nevtepeni
Z drāge krvi
Vnoge zse sztotine
V vozi szedi.

Jezus nas, dūse nasz
Csāka zapret,
Notri v oltār zapret
Szto i szto let.

Sze vam ne mili v toj
Vozi szirmāk?
Pa ſze na molbo njem'
Nājde nikak?

Pa njemi hvālo dat'
Hod'te vecskrāt?
Krátek csasz delat njem?
K szeb'ga jemāt?

Ki sze precsiszti ga
Z voze vōda.
Kelkokrát resite
Vas'ga Bogá?

* * *

Prinjem szem vszaki den,
K ŝzeb' ga jemlem
Meszto vász ! To povem
Mlácsnim lűdem.

Pitate escse vecs
Zakaj te to?
Zakaj te vidimo
V cėrkvi goszto ?

Meszto vász idem tá
Molit Bogá,
Naj bi odpűszto vam
Grehe z szrca.

(Konec.)

Szrcsen.



Szveto obecsánje.

IX.

*„Escse hizse blagoszlovim, vu sterih sze mojega szvétoga Szrca
kep gorobeszi ino sze csaszti“.*



ztemi recsmi nasz dober Odkűpíteo na to opomina
i nadigáva, kabi szí njegov kep vu szvoja hizsa
szpravili i zsnjim szí njegov bozsanszki blagloszlov
pripravili.

Fotografija nasa scsé biti njegovo szv. szrcé ; lűbléna
drága fotografija, na stero bi sze vnogo i vnookrát zgled-

noli i kolikokrat bi sze zglednoli tolikokrat bi njegov bozsanszki blagoszlov zadobili.

Gledalo scsé biti Jezusovo Szrcé, gledalo, stero bi vszako j hizsi na szteni vizilo i vu stero bi sze vsze kotrige dobre krscsanszke familije vecskrát na dén poglednole.

Oh gori posztavi dragi farnik vu tvojoj cérkvi podobo szrca Jezusovoga, oh szpravi szí vu szvojo hizso njegov kep drági krscsenik, ne bode ti zsal za to, plavao bos za té máli dar i trűd vu blagoszlovaj, stere je Jezus szám Bog obecao onim, ki njegovo to zselenje szpunijo.

Oh keliko grehov je odegno eden pogléd na Szrce Jezusovo, keliko dűs pogűblenja reso. Szpravi szí záto podobo, kep szrca Jezusovoga i gledaj je vnogo i vnogokrat.

Gledaj je, gda szűhocso csűtis vu dűsi i moliti sze ti nikak nerácsa, pobozsnoszt toga szrca odzsené razmisenoszt tvojeja. Glédaj je vcsemerah — krotkoszt ti kazse; glédaj je v nevolah, na potrplivoszt te vcsi; glédaj je vu szkűsnjávah, mocs ti podeli, glédaj je na szlednjem boji, na szmrtnoj vűri, mir i trost ti dá, ár z blagoszlova vsze dobimo. Blagoszlov pa dobimo, cse kep i podobo njegovoga Szrca csaszlimo.

Leta 1855 szta O. Carrara i O. Bazile szv. misijon drzsale v Zári v Dalmácii. O Bazileja je eden dén pohodo eden goszpod i ga je oproszo „Goszpod naj me resijo, ár mi je zsvilenje vu velikoj pogibelscsini.“ „Kakda?“ pitajo misijonar. „Escse vu mladosztí szem v protivnistvo priseo szednim velikim goszpodom i szem ga moro tűdi. Zato grehoto szem dvajszteti let vu vozi bio i zdaj szem sze hvála Bogi reso. Dve leti je zse, ka szem na szvoj dom nazáj priseo, ali familija, steroj szem glavo vzeo, szandok má na mene i na szmrt me iscse. I tak szem zmirom na dvojnoscí, lepo jih proszim, naj me resijo z toga pomiűvanja vrednoga sztaua“.

„Drági goszpod, odgovorijo páter, pohitroma nevem, kak bi njim mogeo i znao na pomocs biti“. Ali neszrecsnik je tak genlivo proszo, ka szo na szlednje li obezsali szvoj zagovor.

Dobredűse misijonar domacsega plebánose proszijo za preszvetljenje, ki njim nikaj dobroga ne obezsajo, ár je zse doszta plemenítasov proszilo odpűscsenje i ne szo je zadobili.

„Nemogocse bi mi bilo, odgovorijo páter delo to v red posztaviti csi bi sze na szvojo lasztivno mocs naszlanjao, ali jaz vszo szvoje vüpanje vu szvéto Szrcé polozsim i zato ne dvojim, ka sze mi poszrecsi“.

Na drügi dén pohodijo páter razszaljene familije hizso sz szebov prineszivsi kepa Szrca Jezusovoga i Marijinoga. Notri sze proszijo sztem imenom ka zselejo hizsnoga goszpoda pohoditi. Na to jih pred dva szina toga morjenoga pelajo, steriva pri notrisztopi etak pozdrávijo: „Po njihovom dobrovolnom dopüscsenji szem priseo, kabi njih blagoszlovo, njih, njihovo familijo i vsze ka knjim szlisi“. Té recsi szo njim vidno dobro szpadnole, ka v pamet vzévsí páter dale gucsijo. „Ve po pravci jih nebom jaz, nego Jezusovo i Marijino Szrcé jih bo blagoszlovilo“. Na té recsi odvészsejo zavitek i kepa vüvzemejo. To vidivsa brata pred nogé misijonara szpádneta. „Ali prle kak bi jih tedva Szrca blagoszlovila nadeljávjajo — edno njidva prosnjo morejo szpuniti, stero pomeni prednjih data.“ Ka je to, dober ocsa, pita te sztaresi — jaz szem na vsze pripraven; jeli ti tüdi drági brat? Tüdi odgovori on jaz tüdi vsze vesinim. Dobro je; szvéto Szrcé to proszi od njih, naj odpüsztijo moriteli ocsinomi“.

Komaj sze zglaszijo té recsi z vüszt misijonara, te sztaresi brat ki je okornesi bio, gorisztáne i pita, gde je, ka ga scsé na szrcé obinoti. Vszaki sze csüdivao na toj náglaj szpremenbi. Na to misijonar naprejzezovéjo moritela kije trepetajocs csakao dokoncek dela. Pri dveraj sze na kolena szpüszti i zetimi recsmi pozdrávi dvá brata: Hválen bojdi Jezus Krisztus i notri sze proszi. Na dopüscsenje blizse pride, pa sze pokloni i opita csi szlobodno escse blizse pride Na dovoljenje sze k nogam toga sztáresega brata vrzse i za odpüscsenje proszi njega. Ne to sze gene te sztaresi brat, obine moritela szvojega ocsé i ga kak najbosega prijátela goriprime. Nazocsi bodocsi szo sze szkuzili pri toj prilíki.

Páter potem na kepa kázavsi genlivo szledécse recsi právjio „Oni szo sze zdaj zmirili, eden ovomi odpüsztili, ali zdaj naj proszijo odpüscsenje od szvétoga Szrca tüdi. Eden za moritev drügi za szrdé. Obá szta vesinola i mir je popolnoma szklenjen bio.“

Na drügi dén szta sze szpovedala i precsisztíla i mi-

sijonszke predge pobožno poszlúhsala. Tá példa je pa vnoge varasance genole i zmirili szo sze, ki szo duga leta szrd goridrzali.

Na dvoje naj gene té zgléd tebé drági krscsenik 1. da bos sze szkrbo, naj sze podaba, kep Szrca Jezusovoga v vszakoji cerkvi i hizsi goripösztavi i cseszti; 2. ka kda té redi prectés vszem tvojim neprijátelom szrcá odpüsz-tis. Jezusovo Szrcé te vidi, vcsini to!

X.

Onik imena, ki to pobožnoszt sirijo, sze vu moje Szcé szpi-sejo i zsnjega sze nikdár ne zbrisejo).*

Konec jemlé nase razlaganje od obečsánj Šzrca Jezusovoga. Nikaj me zgrábi za szrcé, gda szí na to zmiszlim ka escse miszel na Szrce božse sze dokoncsa ednok. Ali tak more to biti. Pod szuncem nega nikaj sztálnoga, kak nam szv. pismo szvedocsi. Locsiti sze moremo od etoga szvete i povrnoti sze v naso právo domavino k Ocsi ki nasz je sztvoro, k Szini ki nasz je odküpo k Dúhi Szvé-tomi, ki nasz je poszvéto. I csi sze povrnemo moremo sze vüpati ka túdi tam osztánemo ali morebiti sze po szodbi tiszto pripeli znami, ka szí nájbole ne zselemo: veszeliti sze ne bomo mogli nikdár, nebeszka vráta sze nam ne odpréjo, peklenszka sze za nami zeklenejo I gori otrgnoti sze vecs nikdár ne dájo? Jaj meni! szkricsis gori z menov vréd dragi cstevec! v gorécso meszto priti i ne moci dver odpreti?

Szágaj sze ali ne obvüpaj! Jaz ti edno priliko ponü-dim, v stero csi privolis, ne bodes v ognji vekivecsnom. Szpravi sze vu Szrcé Jezusovo. Tak dobro znás ka je to Szrcé v nébi odicseno, cse bode tvoje imé v njem, v nébo prides. K tomi ti je pa drúgo ne potrebno, kak siriti po-božnoszt Szrca toga. Jezus, Bog pravicsen ti je to obe-csao, ka ki to vcsinijo szpizsani bono v njegovo Szrcé i zsnjega nikdár ne bodo zbriszani. Oh lübléni trost! Gda bom na szod pozváni z Szrca szvojega bo me goszpod zvao. Lehko njemi odgovorim, gda me bo pitao kak szem

*) Szlednje obečsanje, ka brez jemánja szlednji szveszt ne meréjo, ki 9 prvi pétkov sze szpovejo, preciszitijo, je zse razlozseno v nasem listi v prelepoj zgodbici „Med Szrca Jezusovoga pétkih te devéti“.

na szveti zsivo, vu tvojem Szrci szem bio Jezus lübleni ti znás ka szem ne blodo po krivih potáj. Ki je v zsitki zemelszkom zmenov, v nebeszkom tüdi bode zmenov, je dokoncsek szoda, je szlednja recs Jezusova za tebe po szmrti, draga krscsanszka düsa, csi sztanovitna osztanes vu dobrom, csi bos sirila csészť Szca tvojega Odküpitela.

Pitas me, kak to vcsinis? Z jezikom, gda bos gucsala od toga Szrca i drüge pobüdjávala naj je csasztijo i lübijö. Siris njegovo csészť csi dobre knige pobožnoszt do Szrca Jezusovoga naprejdavajocse cstes i csteti davas drüгим.



Lisztek, steroga vrokaj más, je tüdi táksi. Vcsinis to, cse dárek dás na podobo, na oltár Szrca Jezusovoga. Vcsinis to mati, csi deco novesis, naj sze vu szküsnjávala v Jezusovo Szrcé preporácsajo. Oh jezero i jezero je taksi prilik, nas lisztek ti je v bodocsnosztü tüdi bo ponüjao, szamo li zgrabi zanjéh i daj sze zapreti v to lübleno Szrcé.

Szv. Camilla v gorésc molitvi zatoplena vidi pred szebov vu hizsi edno lübleno — Jezusovo Szrcé i vnjem

szvoje ime zapiszano „Camilla“. Kak sze je szvéta dűsa razveszelila, kda je to vpamet vzéla!

Veszélje szpodobno i tebi zselim lűbleni estevec i zató te proszim preprorácsaj csasztenje Szrca Jezusovoga tvojim poznancom ne z véksim trűdom kak steroga szimeo, gda szigreh delao, te bos v Jezusovo Szrcé zapiszan i nikdar ne vűzbirisan. Iz szrcá ti voscesim to!

(Konec).

Szrcsen.



Jezusov mladi mantrnik.

Mladini pred ocsi posztávím batrivnoszt ednoga deteta naj z nje mocs vzeme za zdrzsavanje katolicsanszke vere. Pred nisterimi leti szo türki v Armeniji ednoga dvanájszet let sztaroga poj-bicsa zgrabili i szo sze njemi neszimleno prepretili esi Krisztusa ne zataji. Ali mladencsek na vszo protenje sztánoviten osztáne vu szvojoj veri. Te sze njemi hohára protita, ka njem roko odszecseta, esi ne zataji katolic-sanszke vere. I dete — roko vtegne i batrivno odgovori — to jo máta. Türki miszlécs ka ga bolecsina i gledanje szvoje lasztivne krvi presztráhsi szo njemi resz odszekali vtégnjeno roko. Roko njemi zvezávsi na njega kricsijo: esi nescses, kabi ti te drűge roke odszekali pohitroma szpoznaj za právo islamszko vero. Pojeb krátek odgovor dá: To je ta drűga roka.

Hohára vűpanje dobite, cse njemi to drűgo roko odszecseva szmrli sze presztráhsi i ráj bo türk po veri kak pa bi mro. Zató njemi to drűgo roko tűdi odszec-séta, jo zavézseta i ga osztro opomenéta, ka njemi glavo vzemeta, cse ne privoli v njidva prosnjo. Mladencsek sze zaszmehé, glavo nagne i pregovori. „Te pa naj mi gláva tűdi odpádne szamo naj krscesenik morem osztati“.

Sztrahovitno je zamahno na te recsi eden türk sz szablov — eden vszecsj — i gláva mladencsekova odpádne

od tela i v peszek sze szkóta. Důsa pa mantrnikova veszelo ide po placso k onomi za koga je zsitek dao; deca, pa mladina szednim zagovornikom vecs mata vu nebi, k komi sze yu szkůsnjávah lehko preporocsita! M.



Szveté materecérkvi peta zapoved.

Osztro prepove 5. zapoved igro i plesz od prve advenzki nedele do pondelka, po prvoj nedeli po treh králih. Szmrtno zagresi ostarjás csi dá igrati nebogavno dete széte materecérkvi csi je pri teih szveckih prepovedanih veszelicah nazocsih sterikoli den vutom imenůvanom vremeni.

Nébo zgůbis i pekeo dobis drági krscsenik cse dás igrati i szí nazocsi pri toj igri záto na sztáro i novoleto tůdi, na stefanje (stevanovo) tůdi, na treh královo tůdi, na prvo nedelo po treh králah tůdi. Szamo v pondelek po toj nedeli sze odpre szvádba, posteno veszélje za postene lůdi.

Vu andventszkoy szpovedi dobro bo szí na pretecsena leta zmiszlíli drági krscseniki i te szmrtne grehe, csi szmo escse ne esiszli odnjih, ovaditi i szresno pozsalůvati. Ti lůblena mladina szí pa zmiszli, ka je néba li vecs vredna, kak plész i ka je li lezse zatrpeli igre nisterne vůre ne poszlůhsati, kak pa v pékli zobno skripanje i hůdih důhov grozovitno, spotlivo rézsanje na vsze veke.

Sz.



Sto je duzszen szpoved ponoviti?

1. **K**i sze je grehov *po nemárnosztí* ne premiszlo pred szpovedjov. Poleg te manjoszli je vnoge naime velke grehe ne mogeo pozsalůvati i tůdi sze ne zsnjih szpovedati.

2. Ki je ne meo volé, ka *vsze szmrtne* grehe osztávi.

Csi szamo ednoga nescse osztaviti, csi glih vsze pove pri szpovedi, eden greh sze njemi ne odpüszti i vsze grehe more povedati od té ne dobro oprávlene szpovedi mao.

3. Csi szrd má na koga i njemi nescse odpüsztití pa csi vteh szrdáj ide k-szpovedi.

4. Csi neima vole, kabi pokoro szpuno, stero njemi dühovnik nalozsijo.

5. Csi szamo eden szmrten greh zamücsa.

Ki je med temi falingami szamo edno vsino pri szpovedi, pokváro sze vsze szpovedi, pokváro sze vsze precsiscsavanja, stere sztov falingov oprávla, vszakse njemi je szmrten greh kak vszako szvesztvo stero v tom sztáni gori vzeme.

Sz.



Düsevno gledalo pri zgrüntávanji düsneveszti.

V to gledalo sze naj ne glédajo szamo dekle, nego decski i mozski, zsenszke pa deca tüdi; csi ne bo dobro kázalo, pri szpovedi sze najzamázek doli zeperé. Li prát sze knjej!

Ober deszeterih bozsih zapovedah.

I. Jaz szam Goszpodin Bog tvoj, nemaj tühi bogov pred menom, ne naprávlaj szí zrezane kepe, ka bi njé molo.

Prva bozsá zapoved nam zapovedáva, ka bi vu ednom právom Bogi z zshivov verov vervali, vu njem sze mocsno vüпали, njega ober vszega lübili ino molili.

1. Szpitávaj tak od szébe na vero gledocs: jeli szam vervao vsze, ka je Bog vönazveszto, ka maticérkev, naj bi vervali, pred nász posztávla? jeli szam ne dvojio vu verszkih pravica? jeli szam sze z njih ne spotáro, sengáro i tak drüge szpácso?

Jeli szam z bojaznoszti od lüdi szvoje krscesánszke duzsznoszti ne zapüszto, na példo po nedelah i szvétkah meso zamüdo, prepovedane dni od meszne jesztvine zadrzsávao?

Jeli szam obráno szvojo vero od ogrizávcov, krivo-
vercov i nevernih, gda bi mi to duzsnoszt bila i gda bi
to lehko vesino?

Jeli szam ne bio vu onom krivom mislenji, ka je
vszaka vera ednáka i ka sze vu vszakoj lehko zvelicsa?

Jeli szam ne zselo, ka bi sze edna ali drůga verszka
pravica zbriszala, kak na példo szpoved i poszti? jeli szam
ne z manjoszti tak neveden vu szvojoj veri?

Jeli szam ne csteo, pri szebi drzsao, ali drůgim
posztojůvao takse knige, vusterih sze vera ospota, ali pa
kath. veri protivno vcsenję zdrzsáva? jeli szam ne znien-
kam vu szvojoj veri gda szam drůge vere cerkvi i návuke
pohájao? jeli szam sze z pogůblenjom szvoje vere ne paj-
dásivao z krivovernimi, z nevernimi, z vere ospotávcami?
jeli szam ne noszo, odávao, razsérjávao takse satringe
pune molitvene knige, stere je maticérkev ne szamo ne
dopůsztila, nego prepovedala (szedméri nebeszki klůcsi
Marijino szenje itd.)

2. Na kresánszko vűpanje gledocs:

Jeli szam vu szvoji nevolah ne dvojio vu bozsoj po-
mocsi i previdnoszti, jeli szam szii ne miszlo; ali pa escse
gucsao: ka Bog nescse, ali pa meni nancs nemre po-
mágati?

Jeli szam vu sztiszkávánji ne mrmrao proti Bogi; jeli
szam ga ne za nepravicsnoga pravo, gda me z vnogim
trplenjom pohodo? jeli szam ne miszlo, ali pa gucsao:
Bog sze szpozábo z méne?

Jeli szam ne dvojio vu tom, ka mi Bog nebi dao na
pobogsanje potrebno miloscso, jeli szii ne vu dvojnosczt
szpadno ober szvojęga zvelicsanja? — Ali pa jeli szam
sze ne vűpao szlepo vu bozsoj szmilenoszti dale palevsi
szvoje gresno zsvilenje, jeli szam szii ne tak premislávao
Bog nede tak neszmlen ka bi me na veke odvrgao? Ali:
Vej sze pá szpovém z toga greha?

3. Na lűbézen do Bogá gledocs:

Jeli szam lűbo Bogá ober vszega, ober vszeh sztvor-
jenj? Jeli szam sze k njemi obrno vu molitvah? Jeli szam
vu szrci nej zavrgao ali pa odůrjávao Bogá? Jeli szam ue
bio manjáren vu pobožnoszti?

Jeli szam szii ne miszlo tak, kak nisterni, ki to sti-

majo, ka je zadoszta, csi sto posteno zshivé, na zvünszko bozso szlüzszbo pa nika ne trbe dati?

Jeli szam szí pobüdo vecskrát vero, vüpanje, lübézen (koncsibár vu vszakom meszeci ali pa frtáli.) vu goriprijémanji szvesztv, vu vremení szküsáve.

4. Na one duzsnoosztí gledocs, stere sze szlüzszbe dosztájajo :

Jeli szam jütrásnje i vecserásnje i ove drüge duzsne molitvi ne razmisleno oprávlao, ali szam je pa ne szplóh zapüszto.

Jeli szam ne oszkruno szvesztvo po ne dobroj szpovedi, po nevrednom precsiscsávanji, ali pa po gori prijémanji drügoga szvesztva, kda szam vu szmrtnom grehi bio ; ali pa z cérkvi csi szam ne vneszao kakse blágo.

Jeli szam sze vu cérkvi posteno oponásao, okolglédao, oszmejávae, gucsao, z ocsmi kivao.

Jeli szam sze ne spotáro z materécérkvi kepov, z bozse szlüzszbe, z predge i návukov.

Jeli szam postüvae poszvecsene persone, meszta i skeri.

Jeli szam ne bio zavüpani na kárte, jeli szam prihodna dela nej zvedávae z kárt, jeli szam ne bio na szenje zavüpani.

II. Imé bozse zamán gori ne vzemi.

Proti toj zapovedi gresijo lüdje z pszüvanjom, zakunjavánjom z krívov priszegov, csi priszego nezdrzsijo, ali pa csi vcsinjeno oblübo prelomijo.

1. Szpitávanje od pszüvanja :

Jeli szam ne pszüvae Bogá, Jezusa, szakramentom, Marijo, angele, szvéce, jeli szam ne návaden gresnik vu pszüvanji, jeli szam ne pszüvae preminocse düse. Ka je moje návadno pszüvanje, kelkokrát szam pszüvae vu dnévi, vu tjedni, vu meszeci, ednok, drakrat, vecskrát.

2. Od priszéganja :

Jeli szam ne priszégao rezi potrebe, jeli szam vu kaxem málom dugovánji Bogá, szvéce, düso na szvedosztvo zazávae. Jeli je priszéganje ne moj návaden grehi. Jeli szam ne krivo, ali pa ne vu gvüsnom deli priszegao. Jeli szam ne zakunjávae szebé ali pa drüge, ka bi njim hüda zselo. Jeji je poleg moje krive priszege blizsnji ne bio kváren vu postenji ali pa vu vrednosztí. Jeli szam

zdrzsao, na kój szam priszégno. Jeli szam pravico gucsao i poleg szvojega nájbogsega znánja vsze povedao, gda szam pri szodi pod priszegov bio vőposzlühneni. Jeli szam komi ne zákon ob e csávao, i to obeceanje jeli szam prelomo z szvoje vole, rezi vszega zroka. Jeli szam koga ne nagucsávao, prisziljávao, podmitávao, ka bi krivo priszégao.

3. Od oblübe :

Jeli szam sze sze ne z lehkoma z oblübov zavézao jeli szam ne prelomo szvojo oblübo, ali pa njo z szvoje vole na drügo szpreobrnó; jeli szam szpunjávanye szvoje oblübe na dugi csasz ne odlásao. (Csi sto zapűszti bratonszke duzsonoszti ne pod zsmécsavov greha na kotrige nalozsene, szamo ne zadobi ona dűhovna dobra, stere verne bratonszke kotrige szpunjávajocs napreszpiszane duzsnoszti odáblajo.)

Jeli szam shebé ali pa drügoga ne zavézao na kakso hűdobo, ka bi komi kvár vesinó, z njim neposteno zsivo, ali pa vu njegovom grehi kaksté tal jemao.

III. „Szpomeni sze, da szvétke poszvetis.“

Bogi poszvecseni dén oszkruni prepovedano delo; poszveti ga pa poszlűsanje bozse szlűzsbe i vszakojacsko pobožno delo.

1. Szpitávaj od szébe na prėpovedano delo gledocs :

Jeli szam po szvétkah i nedelah ne szlűzsbeno delo oprávlao rezi vszega zroka; jeli szam drzsini, ali komi drügomi ne zapovedávao, njé prisziljáva na delo drügim na szpáko.

2. Na poszvecűvanje szvétkov gledocs :

Jeli szam ne zapűszto szam rad bozso szlűzsbo rezi vszega zroka, z manjoszti; jeli szam po cesztáh i kresmáh ne tázahodo bozso szlűzsbo. Jeli szam z szvoje falinge ne priseo keszno k mesi, jeli szam tam ne bio razmisljeni, jeli szam ne tam okoligédao, hűdo miszlo, gucsao, szűnjávao, drüge vu molitvah moto. Jeli szam poszlűsao predgo i návuk krscsánszki.

IV. „Postűj ocso tvojega i mater tvojo, da bos dugo zšiv na zemli . . .“

Eta zapoveč, vu szebi zdrzsáva nase duzsnoszti proti sztarisam i poglavárom nasim.

1. Ka szi pregrehso proti sztarisam:

Jeli szi bogao sztarise, gda szo ti kaj zapovedávali, ali gda szo ti prepovidávali hűdo pajdástvo, nocsno klan-tivanje, bozsne knige.

Jeli szam ne bio proti njim grobianszki, jeli szam njé ne zakunjávao, njim hűdo zselo, njé ospotao, ali vu njuvoj sztaroszti njé odsztavo, njé razsálo ali pa na njé szvojo zoko zdligno, njé szűnjávao. Jeli szam szpuno njuvo szlednjo zselo. Jeli szam sze szkrbo, ka nebi rezi szpovedi mrli.

2. Kak szi sze oponásao proti poglavárom:

Jeli szam szvojemi dűhovniki, vucsiteli i vszem cer-kvenim i szveckim poglavárom szkázao dosztajno postenjë, jeli szam njuvim zapovidam ne protisztano, jeli szam na njé ne mrgűvao, njé sálo, ali pa drűge proti njim hujsto.

Jeli szam ne neverne, poreberne návuke sirio, jeli szam ne sztopo vu kakse od Materécérkvi prepovedano szpráviscse.

V. »Ne mori.«

Proti etoj zapovedi zagrehsimo z djánjom, z recsjov z mislenjon, z szpákov ino csi vu lűckom grehi tal mámo.

1. Zvedávaj na djánje gledocs:

Jeli szi koga ne vmoro, ali pa drűgoga na kaj tak-sega zazávao, tanács dávao.

Jeli szam ne szvoje ali drűgoga zšivlenje kráto, koga na csemére nadigávao, szvájó delao. Jeli szam sze ne bio z pajdásmi znábiti z nozsami do krvávoga, ka je ov ali pa jaz duzse mogao v poszteli lezsati. Jeli szam ne skodo szvojemi zdrávji po nezmernom pili, jeli szam ne komi skodlivo jesztvino ali pa pitvino dávao. — Jeli szam ne koga nagucsávao, njemi tanács dávao, ka bi dejte vu utrobi zadűsila, kaj zsmetno zdigávála, kaj szpila i tak dale.

Jeli szam ne steo szam szabé szkoncsati, ali pa szebi kaksté zšivlenje prekrátiti?

2 Zgrűntávaj nadale:

Jeli szam ne komi szmrt ali kakso neszrecso zselo?

Jeli szam ne meo neprijátelsztvo z blizsnjim i kak dugo? Jeli szam ne steo komi kvár vsiniti? Jeli szam ne meo na koga fancoszt? Jeli szam sze ne veszelio drügoga kvári, ali pa zsalosztio, csi je njim dobro slo? Jeli szam ne steo koga zbantüvati, ali vmoriti, zbiti, csi bi sze na to prilika szkázala? Jeli szam odpüszto nepriátelom, ali pa szvájo dale zadrzsávao? Jeli szam lübo nepriátele i z njimi dobra csino?

3 Premiszli szi szvoje govorenje:

Jeli szam koga ne zbantüvao z potvárjanjom, zakunjávanjom? Jeli szi koga ne na fancoszt, prisziljávan, nágucsávao?

4 Na szpáko gledocs:

Jeli szam z govorenjom i z djánjom koga ne szpáco, na greh nadigno, vu grehi potrdo?

5 Jeli szam ne meo tala vu lückom grehi z tanácsom, zapovedanjom, zamucsanjom? Jeli szam greh ne pohválo, koga vu grehi pomágao, njegove grehe zagovárjao, bráno?

VI. i IX. „Ne praznűj“. „Ne pozseli zsené tvojea bliznyega“.

Radovolno presztopenjé té dvoje zápovedi, csi glih szamo vu mislenji ali pa vu pozselenji sze zgodi, je vszigdár szmrten greh.

Premiszli szi záto:

Jeli szo sze ti ne dopadnola necsiszta mislenja i pozselenja, jeli szi vu njih ne meo veszélje? Jeli szi ne z veszeljom premislávao od szvojih preminocsih grohov? jeli szo sze ti necsiszta szenja ne dopadnola? Jeli szam ne szam rad goriszkao takse nevarne prilike, po sterih szo me necsiszte szküsáve doszégnole: plesz, nedosztójno veszelisce, glédanje necsisztih podob, cstenjé szpacslivih kuig, nocsno klantivanje, pogibelno pajdástvo, ali pa zobsztonszko pogucsávanje z drügim szpolom?

Jeli szam ne gucsao necsiszto, szmejao sze k necsisztim gucsam, rad poszlüsao necsiszte gucse? Jeli szam po mojih necsisztih gucsah neduzsno deco ne szpáco? Jeli szam ne dvojne peszmi szpevao, kaj tak sega pizsao, drüge vsio na hotlivoszt? Jeli szam sze ne hválo z necsisztocsov? Jeli szam ne pizsao, ali pa od koga vdáblao kaksa lübezliva pizsma? Decé szi sze ne ogibao. Kak.

Jeli szam z kaksim nedosztojnim kivanjom, poglédom ne koga na greh steo napelati, znábiti vu církví sze to esese zgodilo? Jeli szam ne pregrehsó z kúsüvanjom, obimanjom z neccisztim dotikom. Jeli szam to ne komi dopüsztó?

Jeli nemam gresno pajdástvo i kak dugo? Jeli szam z kaksim tálom proti ccisztócsi ne pregreso? Jeli szam po obeccávauji ne zapelao neduzsne persone? Zákonszke, ali pa Bogi poszvecsene, z oblübov na ccisztócsó zavézane szo bilé one persone? Z krvnov rodbinov, vu sogorsztvi ali pa z zsvinov szi pregrehsó? Jeli sze poszebno za volo kaksega djánja proti ccisztócsi ne szramotis? Szta moski szmoskim, zsenszka zsenszkim szpolom neccisztoszt vcsinola. To je sodomija. Csi szi z tém tálom komi kaksí kvár vesino, jeli szi ga poleg mogocsnoszti zadomeszto. Z ednov recsjov, csi bi ti kasté proti toj zapovidi na pamet prislo, vadlűj srpovedniki.

VII. i X. zapoved. „Ne kradní“. Ne pozseli tvojega blizsnjega hizse ni pola, ni szlugo, ni szlűzsbenice, ni jűnca, ni szomára, i nikaj njegovoga“.

Premiszli, jeli szi komi ne kaj vneszao i po kaksoj priliki? Jeli szi ne vkradno kaj vu církví, ali kakse Bogi aldűvano blágo? Jeli je maló vredno blágo po gosztom kradjenji ne na velko naraszlo? Jeli szam od na poszodo dánih peinez od sztorajskih vecs proszo kak oszem? Jeli szam neznoro koga pri premenjávauji, pri odaji z hamicsnov vágov, merov, podracsunanjom, ali szam ne zatájó falingo pri zsvini. Jeli szam ne vzeo kaj na poszodo, ka nescsem nazájdati.

2. Zgrűntávaj, jeli szi szebi kakse lűcko blágo ne zadrzsao? Jeliszi nazájdao nájdeno blágo, jeli szi szpitávao szkrblivo za vértá? Jeli szam nazájpvorno vkrádjene peineze ali pa blágo? Jeli szam ne kűpűvao, ali pa zakrivao kakse blágo, sterih sze je szamih ne dosztájalo? Od decé, drzsiné, ali pa tolvajov? Jeli szam na odlócseno vremen pouoszodo nazájdao?

Jeli szam dávao vrednim szíromákan poleg szvoje mogocsnoszti álmostvo? Jeli szam delavcom nájem, drzsini lon nepravicsno ne nazájzadrzsao? Jeli szam po szvojoj krivici: raszipávauji, pijansztvi ne priseo vu taksi sztális, ku szam szvoje dugé placűvati ne mogeo. Jeli szam kakse

duzsno placesilo komi ne zatájo, ali pa z pozadnjem blágam placesúvao?

3. Zgrüntávaj, jeli szi komi ne kaksi kvár vesino:

Jeli szi opravo na té zavúpano delo, jeli szi je dobro opravo? Jeli szam szi lagoje oprávljeno delo ne dao dobro plácsati. Jeli szam ne vzeo zádav na delo, szledi szam je pa ne dobro opravo? Jeli szam z kaksim tálom vu goricah, polah, trávníkah ali vu ogradah ne kaksi kvár vesino? Jeli szam falingászto blágo ne za dobro odao? Jeli szam ne vödávao kakse nevredne sztáre peineze? Jeli szam ne gnao proti komi neduzsno právdo? Jeli szam ne pdmitávao szvedoke, szodce? Jeli szam z tém vesinjeni kvár povrno? Jeli szam nevedne ne szlepio pri odaji ali küpili?

Jeli szam z manjárnosztjov, zaprávlanjom szvojo Familio ne vu nevoló szúno. Jeli sze je z veskih ali pa árvinszkih peinez meni ne kaj na roké zgrabilo. Pri talingi jeli szam ne brátjo okrátó. Jeli szam kaksi vreden testamális ne zatepo, jeli szam ga szpuno. Jeli szam komi ne kaksi kvár vesino z szvojov nevednosztjov ali pa z gresnov manjosztjov. Jeli szam komi ne prevzeo szlúzsbo po krivicsnom. Jeli szam ne kaksega nevrednoga vu csészt, ali vu kakso szlúzsbo szprávlao, posztávlao.

4. Szpregledni jeli szi vu drügoga krivici ne bio tálnik. Jeli szam ne zapovedávao, nagucsávao koga na krivico. Jeli szam koga vu gresnom deli ne pomágao ali pa zagovárjao.

5. Premiszli szi, jeli szi proti toj zapovedi ne nakano gresiti z mislenjom, pozselenjom.

Jeli szi ne nakano kaj vkradnoti, koga znoriti, dugé dolizatajiti. Jeli szam ne nagucsávao koga, ka bi na kvár erbasom, meni kaj odlócsó; jeli szam koga ne dolizgucso, ka bi na pobozen cil kaj darúvao.

Opomemba:

1. Neszpozábi szi premiszliti, jeli szi zse zadomeszto vesinjeni kvár. Grehov odpúscsenje ne zadobis, csi lúcko blágo ne povrnés. Csi zse rávno ono blágo povrnoti nemres, kvár po drügh prilikah zadomeszti. Csi szi pa

nemogocsen zdaj povrniti mores mocsno nakanenje meti, ka to vesinis, gda bos prilicsen.

2. Po mnogih prilikah sze kvár vesini, stere vsze napreizracsunati nemremo, záto: „ka zseles szebi, vesini to blizsnjemi“. Csi to nezdrzsis, té szí pregrehso.

VIII. „Negucsi krivoga szvedocsánsztva proti tvojemi blizsnjemi“.

1. Premiszli szí na krivo szvedocsánsztvo gledocs: Jeli szí ali pred cerkvenim, ali pred szveckim poglavársztvom kaj ne krivo szvedocso. Jeli szam pa ne szprepiszao szvedosztne liszte. Jeli szam ne zakrivao kakse pizsmo drügomi na kvár. Jeli szam povedao pravico, gda szam na to bio prisziljeni.

2. Jeli szam ne lagao z potrebe, po spaiszi drügomi na kvár, znábiti escse vu szpovedi. Jeli szam szvoje poglaváre ne z lazsjov krmo. Jeli szam na drüge ne kakse lazsi zmislávao, jeli szam tak szvojim cerkvenim ali pa szveckim poglavárm ne vzeo postenjë. Jeli szam kakse ogrizávanje ne razsirjávao i pred kelekimi. Jeli szam sze ne za bole szvétoga kázao, kak szam. Jeli szam ne lazsi noszo i tak szvájo delao.

Jeli szam na mé zavüpane recsi ne vörazglászo, jeli szam drügoga pizsma ne goritrgao.

3 Zgrüntávaj csi szí ne vneszo drügomi postenjë:

Jeli szam ne pizszo, razsirjávao kakse sálne recsi proti poglavársztvi. Jeli szam ne pizszo rezi podpiszanja szvojega imépa komi kakse spote. Jeli szam ne zvedávao rezi potrebcisine falinge szvojega blizsnjega, jeli szam njé ne raznásao. Jeli szam ne rad poszlübsao, gda szo drügoga sálili, jeli szam jaz ne kaj tüdi cójgucsao. Jeli je za toga volo blizsnji ne bio vu kom táli kváren. Jeli szam sze z drügih ne spotáro. Jeli szam proszo za odpüscsenjë od ospotanoga, jeli szam blizsnjemi vneseno postenjë nazájposztavo.

4 Jeli szí ne szlepo, rezi vszega zroka blizsnjega szodo. Jeli szam to szvojo mencso ne med drügimi razsirjávao. Jeli szam koga, znábiti poglaváre ne nekrivicsno szodo, potvárijao. Jeli szam nadomeszto tak vesinjeni kvár.

Petère cerkvene zapovide.

I. „Od szv. Materécérkvi nasztávlene szvétke poszvėti“.

II. „Vszaki szvétek szv. meso popozsno poszlüsaj“.

Na teve dveh zapovede gledocs kak szí mores dűsnoveszt zgrűntávati nájdes pri III. bozsoj zapovedi.

III. „Zapovedane posztne dnéve obdrzsávaj ino sze od nike jesztvine, zdrzsávaj“.

Poszt je po zdasnjoj návadi Materécérkvi, ka sze vu dnévi szamo ednok do szíloszti najemo ino sze od meszne jesztvine zadrzsávamo. Posztiti sze more vszaka kotriga Materecérkvi, ki je zse 21 let sztar, csi ga szamo kaksí ímeniten zrok beteg, sztaroszt, zsmetno delo ne odvészse. Od meszne jesztvine sze pa more vszaki od 7. leta zadrzsávati, csi njemi je szamo meszna jesztvina ne za zdrávje naprejszpiszana, kak na példo po spitálah za betezsnike. Poleg dopűscsenja visesnje cerkvene oblászti z braszkim zabeleno hráno jeszti je zvűn velkoga pétka vszikdár szlobodno.

Zgrűntávaj szvojo dűsnoveszt jeli szí zdrzso vu vszem posztno zapoved, jeli szí sze z njé ne sengáro: jeli szí szvoje podlozsnike ne prisziljávao, ka bi poszt prelomili?

IV. „Grehe tvoje vszáko leto poleg právde Materécérkvi tvojemi lasztívnomi szpovedniki vadlűj i náj menje ednok okoli vűzma Oltárszko Szvesztvo k szebi primi“.

Zedávaj od szébe: jeli szí vűzemszko szpoved ne zapűszto, znábíti zse vecs let? Jeli szí szvojo szpoved dobro opravo? (Csi sto ne oprávi dobro szpoved, kaksí szmrten greh z szramezslivoszti zataji, alí sze pa ne szkrbno priprávla k szpovedi, csi szí je ne právo pozsalűvánje pobűdo, on ne vcsini zadoszta toj zapovedi). Vu vszakoj pűspekiji je odlocseno vremen, gda sze more vűzemszka szpoved opravití; vu szombotelszkoj pűspekiji sze od drűge posztne nedele do Klisztusovoga vnéboidenja lehko vűzemszka szpoved oprávi.

V. „Prepovedane dni gosztűvanja ne szlűzsi“.

Prepovedani dúévi szo advent do pondelka po nedeli, stera szpádne po treh králi i vremen velkoga poszta, od polnocsí fasenszkoj torka (fainscseka) do pondelka, steri szpádne po prvoj nedeli po vűzni, gda sze moremo po-

szebno za dűso szkrbeti, záto je vu tom vřemeni igranje plesz vszebole prepovedano. Zvedávaj od szébe, jeli szí proti etoj zapovedi ne kaj zagrehso?

Szedméři glávni grehi.*)

Szedméři glávni grehi szo vszi kak vřetine, z sterih sze vřogi drűgi tak szmrtni kak na szmrtně polajoesi grehi narájajo.

1. Na gizdoszt gledocs zgrűntávaj jeli szí ne bio gizdav vu lepoti, opravi i vucsenosztí? Jeli szí sze ne gizdo vu bogásztvi i csésztí? Jeli szí szebé ne za bogsega, pobozsnesega stimao od drűgih. Jeli szí drűge ne zametávae za volo szíromastva, ali nisisega pokolenja. Jeli szam ne bio szvoje gláve, trdokoren, gda szo me pokárali.

2. Na szkoposzt gledocs: Jeli szam zemelszka ne lűbo vise réda. Jeli szam sze ne prevecs zsalosztio, gda me je vu vrednosztí kaksí kvár doszégno. Jeli szam szí z lazsjov ali z krivov priszegov ne kaksí haszek szpravo, jeli szam za volo dobicska ne escse po nedelah i szvétkah trzso.

Jeli szam ne bio razszipni. Jeli szam na kvár szvojoj familii ns doszta peinez zapravo po křesmh z pilom, z kártanjom.

3. Od hotlivosztí pitanja sze znájdejo pri VI. i IX. bozsoj zapovedi.

4. Na nevoscscenoszt gledocs: Jeli szam ne bio csemeren, nevoscsceni, csi je drűgim bogse slo, kak meni; csi szo oni szřecsceni, szpametnesi, pobozsceni 'bili, kak jaz. Jeli szam sze ne veszelio, csi je koga neszřecsa ali pa spot i szramota doszégnola. Jeli szam z nevoscscenosztí komi ne kaksí kvár zselo. Jeli szam z nevoscscenosztí ne koga krivo potvárjao.

5. Na zmernoszt gledocs: jeli szam szí ne prebirao vu jesztvini. Jeli szam zmeren bio vu jeli i pili. Jeli szam szvoje duzsnosztí, ali pa bozso szlűzso ne zaműdo i peineze zatřoso po křesmh. Jeli szam z pijansztvom komi

*) Szo escse v nebo křesćsí cšetvéri grehi i deveteri lűcke grehi, i proti szv. Dűhi 6-téri grehi, ali teli szo vu prelamanji deszéterih zapoved zse vszi napřej prineseni, záto je ne potrebně zoszed doli pizati.

ne bio na szpáko. Jeli szam vu pijansztvi koga ne na hot-livoszt, na szvájo, na bitje nadigávao.

6. Na szrditoszt gledocs: jeli szam vo csemerah ne pszűvao Bogá, szvéce. Jeli szam vu csemerah blizsnjemi ne kaj hűdoga zselo, ali proti njemi sze lagoje oponásao. Jeli szam szí ne sztro szvoje csemére nad drűgim. Jeli szam vu szvojem szrci ne nadájao csemére i kak dugo. Jeli szam sze steo pomiriti z nepriátelom.

7. Na manjárnoszt (lenoszt) vu dobrom gledocs: Jeli szan z manjósztí ne zapűszto verszke duzsnosztí, jeli szam njé ne mlácsno oprávlao. Jeli szam duzsnosztí szvo-jega sztálisa, szvoje csésztí poleg szvoje moci oprávlao.

Sztálisne duzsnosztí.

1. Poglavár naj szpitáva od szébe: jeli szam sze poszkrbo za vremenitna dobra mojih podlozsnikov. Jeli szam sze szkrbo za njuve dűse, jeli szam szkrb noszo na njuvo oponasanje. Jeli szam vneszao od njih vsze na grehi nagibajocse prilike. Jeli szam pokárao, pokastigao njihova lagojina. Jeli szam pravicsen bio vu vszem mojem poglavárszkom dugovánji. Jeli szam ne bráno hűdobo i zagovárjao.

2. Podlozsnik naj pita od szébe: Jeli szam bogao napreposztávlene. Jeli szam sze ne dao od njih na kaj lagojega ponűcati. Jeli szam poglavnikom dao dosztojno postenjé. Jeli szam ne mrmrao proti njim, njé zametávao, drűge proti njim hujsto.

3. Sztarisje naj szpitávajo od szébe: jeli szam pazo zadoszta na zdrávje szvoje decé. Jeli szam pazo na njé, ka bi sze pri obleki i szlecsenji szramezslivo oponásali. Jeli szam sze poszkrbo za njuv krűh, oblecs i solársztvo. Jeli szam stero od drűgih ne bole lűbo. Jeli szam njé ne prisziljávao vu taksi sztális sztopiti na steroga oni vu szebi pozvánje ne csűtijo. Jeli szam sze poszkrbo, ka bi oni szvoje vere duzsnosztí szpunjávali. Jeli szam njé rėdno posilao vu solo, vu cėrkev. Jeli szam njé opominao na molitev i drűge pobožsnosztí z recsjov, z dobrov pėldov. Jeli szam njé ne szpácsó z pszűvanjom, z nedosztojnim guesom i djánjom. Jeli szam njé ne pűszto med hűde, razvűzdane pajdáse, ali pa po nocsáh okoli klantivati.

Jeli szam ne nadájao njuvo gresno pajdástvo domá, ali pa po ostariah, gda szam njé tá szprevájao.

4. Decinszke duzsnoszti proti sztarisom szo vu IV. bozsoj zapovedi naprejdáne.

5. Vért i vertinja naj szpitáva od szébe: jeli szam pri pogodbi drzsincsetá dao kaj na njegovo oponásanje. Jeli szam szkrb noszo na njuvo dúsno zvelicsanje. Jeli szam njé opomináo naj útrásnjo i vecserásnjo molitev, na bozso szlúzsbo, na rejcs bozso, na szpoved. Jeli szam njim ne zapovedávao ali pa dopúszto kaj hüdoga. Jeli szam njé ne vise mocsi z delom nakládao, ali pa po nedelah i szvétkah njé túdi z delom obtehzsávao. Jeli szam njim ne dopúszto nocso klantivanje, jeli szam njim bráno húdo pajdástvo, jeli sze oni ne za volo moje nemárne szkrbi i pazke vu kaksi spot szpadnoli. Jeli szam njim dao vszikdár potrebno hráno. Jeli szam njé vu betegi ne zapúszto. Jeli szam njé ne vkraj zgono od hizse rezi vszega zroka. Jeli szam njuvo hüdobo szpoznazsi njé ne duzse zadrzso vu szlúzsbi. Jeli szam njim dao pogodjeni nájem, jeli szam njim rezi vszega zroka doli potégno.

6. Drzsincse naj pita od szébe: jeli szam szkázao vérti i vertinji vszikdár dosztojno postenjë. Jeli szam od njih ne kaj hüdoga gucsao njuve falinge razglasúvao. Jeli szam med domácsimi ne szvájo delao. Jeli szam verno szvoje delo oprávlao. Jeli szam sze ne dao od vértá na koj hüdoga pontúcati. Jeli szo oni ne kvárni bili z moje falinge. Jeli szam njim ne kaj vkradno, jeli szam szí ne kaj zadrzso pri kúpili. Jeli szam drügo drzsincse ne vő z szlúzsbe zgrizao. Jeli szam vu drügoga szlúzsbenika tovajsztvo ne privolo, zamucsao.

7. Zákonszki naj szpitávajo od szébe: jeli szam z esisztim nakanenjom sztopo vu zákon. Jeli me je szré ne k drüгим vlekto. Jeli szam ne prelomo zákonszko vernoszti. Jeli szam sze ne pajdásivao z razvúzdanimi personami. Jeli szam sze vu hizsnom zákoni drüгим na szpáko ne szvajúvao. Jeli szam hizsni zákon ne steo razvézati, ali pa tivárisa povresti. Jeli szam poleg zákonszkoga sztálisa esiszto zsivo. Jeli szam vu zákonszkom vzsivanji deco na szpacso, ka bi sze ona od méne kaj hüdoga návcsila.

8. Tiváris naj szpitáva: jeli je ne bio grobianszki proti zseni; jeli je njo ne na kój hüdoga nagovárjao.

9. Tivárisica pa jeli vu vszem dosztvjnom deli mo-
zsévi podlozsna bila.

10. Trzsec naj szpitáva: jeli ne koga znoro, ali pa
blágo za prevecs drágo odao, jeli szí ne lagoje blágo za
dobro odao.

11. Mesterszki cslovek pa naj zgrüntáva: jeli szam ne
delao po nedelah i szvétkah, jeli szem zonoga blága, stero
szam vu delo dobo, ne kaj vkrajvzeo. Jeli szam po ogri-
závanji i sinfanji ne od drügh küpce odrátao.

12. Ostariásje naj szpitávajo: jeli szam ne mejsao
pitvino; jeli szam pivcom ne vecs racsunao; jeli szam ne
zapájao koga do pijansztva, jeli szam ne dávaó taksim
vu ostarii meszto, sterim právda, ali pa sztarisje přepo-
vedávajo kresmo. Jeli szam komi ne priliko dao na hotli-
voszt.

13. Kmetovje naj szpitávajo: jeli szam ne vesino na
drügom poli kaksí kvár, mejáse podorao, dale tiszkao,
Jeli szam ne zakunjávao lagoje szoszede, poglaváre, dácso,
ali pa lagoje vremen.

Z ednov reesjov vsze, ka te pecsé, povej vu szpovedi, ár
vszakojacski greh i njegove vnoge okolnosztí je ne mogocsno
napre zracsunati.



Lüblenim Cstevcom

sze szrca globoesine zahválím na podpori, stero szo mi v
preminocsem leti sztem ponüdili, ka szo szí moj na csészti
Nevtepenoj pizsani liszt dáli narocsiti. Zahvalim sze njim
na trüdi tüdi, steroga szo meli pri razsirjávani toga lepoga
dára Marijnoga.

Po vnogh i gorécsih prosnjah i molitvah, po velikom
trüdi i deli szam vreden bio miloscse, ka me je Marija,
mati nevtepena poszlühnola i za vüdávanije toga nam
brez pogoja potrebnoga liszta dopüscsenje szpravila. Od
njé szem dobo to miloscso, ona, njéna gorécsa molitev je
genola Szinovino Szrcé, ka sze je milosztivno zgledno na
dobroga nakanenja, ali nepodvučenoga szrca vrlo szlo-

venszko lüsztvó i njemi je na pomocs priseo sztem, da njemi je vroke dao po szvojoj lüblénoj Materi eden dár, nas liszt „Nevtepeno Poprijeta Devica Marija, Zmoszna Goszpa Vogrszka“ po imeni.

I szlovenszko lüsztvó je toga Marijinoga dára ne szamo ka ga ne zavrglo, nego z raszpesztetimi rokami ga je goriprijalo, na telko, da poleg obesinszkoga szpoznánja nega na celom Vogrszkom pobožsnoga liszta, steroga bi katolicsanci tak podpirali, kak mi szlovenci szvojega. I prav je tak, i nacsí je to ne szmelo i ne moglo biti. Ne je szmelo to nacsí biti, ár csi ga nebi podpirali, zavrgli bi eden nebeszki dár, dár nebeszke kralice, Device Marije. Od njé ponüjeni dár ne goriprijéti bi pa szvedocsansztvo bilo tákse pakvarjenoszti, stere, hvála Szrci Jazusovomi i Precsisztoj Materi Mariji, nega med nasim katolicsanszkim narodom.

Ne je moglo to tüdi nacsí biti. Vszaki národ szí je dao lepe szpomine goriposztaviti, steri bodo njemi na duge csasze, vnoga leta na pamet prinásali ono radoszt, sterov njemi je düh napunjen bio, gda je veszélo obszlüzsávao pétdesztletnico razglasenjá verszke pravice od Marijinoga nevtepenoga poprijetja.

Vszaki národ má tákse szpomenke, nas máli národec je tüdi ne sseó od Marijo dícsécsega serega odsztopiti; szpomenek je dáó on tüdi goriposztaviti vu szvojoj düsi, eden lepi ográdec je dao znaszaditi znájlepsimi Devici Mariji najbole dopadlivimi rozsicami i té rozsice düsevne je polevao celo leto sz onov neskodlivov rosšov, stera pri csitenji liszta nasega káple na düsice, naj one vu lübéz noszti do Szrca Jezusovoga i do Nevtepené csiszto, trezno, pobožsno i tak sztanovito zshivéjo. To je prvi szpomin, steroga je verno szloveszko lüsztvó Marijinomi nevtepenomi poprijétji szkázalo. Te drügi je pa ono mocsno nakanenje ka na cseszt Nevtepenoj kralici eden szamosztan i romarszko cérkev gori posztávimo.

Csí sze z prvoga szpomina szpozábimo toga drügoga sze níkdár ne vcsákamo. Cse v nasem szrci ne bode gorela lübézen, csiszta sz právov pobožsnosztojv narahnjena lübézen do csiszte Matere Szrca Jezusovoga, te sze mi lübleni szlovenci nevcsákamo, kabi mi gda vidli redovnike v nasem kráji, ki bi v nasem domácsem jeziki nam i nasim

potomcom glászili recs bozso i na poti vu zsitek vekivecsen pelajocsoj na pomocs bili.

Ne bode pa tá lübézen gorela v nasem szrci csi nebomo meli dobroga cstenja, stero bi nasz den od dnéva opominalo, navdúsevalo, bátrilo, krepilo, tolilo, podpiralo i vodilo. Csi nega hráne, nega zsitka. Dúsa more zsiveti, ovak nemore dobra dela doprinásati. Dúsevna hrána je pa za Jezusovim najszvetesim telom obprvim i obdrúgim i obtrétjim : recs bozsa, to je dobro Bogi prijétno csitenjé.

Kak i zakaj? Tak i záto, ár ponjem sze navesimo dobro szpoznati právo vero i njé duzsnoszti ; ár ono nasz navcsi prav i vredno moliti pa k szvesztvam hoditi ; ár ono nam dá mocs po lepih návukah i példah, kak sze moremo vu szkúsnjávah hűdomi protiposztačiti i greha ognoiti, i pri, poszveti njegovom priti ktisztomi, ki nam je té recsi szpoznati dao : vu nébo k Jezusi.

Szpomin pétdeszétletnice Nevtepenoga Toprijetja szamo tak bode sztao vu nasoj krajini, lübléni szlovenci, csi bodete szí po dobrom cstenji pobožsnoszť szrca ohránili. Morebit za cstenjé pitate? Marijin liszt vam je bode vszaki meszec prinásao od januára 8-ga do decembra oszmoga. Dvanájszť sznopicsov dobite pá na roke, i za njé szamo dve koroni plácsate. Hvála lüblénomi Szrci Jezusovomi i precsiszť Devici od letosnjega leta nam osztáne, csi sze dug vsze notriplácsa 400 koron csiszťoga na szamosztan.

Na drűgo leto jeli lübléni estevcimalo vecs? Od vász viszi. Csi vszi sztální osztánete vu tom csetinji i escse vszaki ednoga novoga narocsnika szprávi za Marijin liszt, oh te boda 1000 koron zagotovo osztalo. Mariji dáte tidve koroni i za szvojo dúso, za njeno zvelicsanje jo dáte. Jeli drági krcseniki, ka je to ne doszťa!?

Edno gorecso prosnjo mam jaz vu iméni Blázsene Device Marije do vszake szlovenszke hizse : Voscsite za njéni dár, za Marijim liszt v 1906-tom leti dve koroni dati. Jezusovo Szrce zsele od vász té dár! Jeli, ka sze veszélo odtrgnete teih krajcarov i je dáte materi njegovoj? Mocno sze vűpa to

Klekl Jozsef

rednik Liszta Marijinoga.

Glászi z domácsih fár i z celoga szveta.

Beltinci: Novi kincs je dobila lepa beltinszka cerkev po podobaj Szrca Jezusovoga, Szrca Marijinoga, Szvétoga Franciska assiskoga i szvétoga Jozsefa, stere je darovit-noszt milosztivnoga grofa Zichy Augusztina vnjo szprávila. Vsze szo lepe, pred vsze radi hodite klécsat i molit, náj-bole milo pa li Szrca Marijinoga podoba vasz gléda i zove i csáka fárna mladina kabi k njoj hodili szí obdrzsánje neduzsnosztí proszít.

Cserenszovci. Szeptembra 16-ga je bila okoli cerkvi rimszka precesija. Okoli 500 v belo oblecsenih deklin je bilo pri njoj na zocsi. Voj njim je bio Cigan Stevan z Szrednje Bisztrice. Láni na Device Marije szvetka oszmi den je namenjena bila tá presecija, ali da jo je vremen ne dopúsztilo, na letosz je odlozsena bila. Po njoj szo deklíne zelene vence pred noge lorszke matere bozse szklale i sztem djánjom njo oproszile, naj njim venec neduzsnosztí obdrzsi, ka sze níkdár ne poszúhsi kak rász-técsi meték ne, z steroga je vence szpleteni bio.

Návuk za njé kakti na drúgi den (proscsenje krízsovo) predgo szo Klekl Jozsef szebestjanszki g. plebános meli.

Ob dvema popoldvéi szo cserenszovszki fárniki do krízsa prvoga szprevodili szebestjanszke fárnike, ki szo k njim priromali, naj njim dug nazáj plácsajo. Cserenszov-csarje szo naime szebescsancsare na riszálszki pondelek pohodili. Té den szo g. Kiss Pavel esperes z Dolnje Len-dave blagoszlovili novive podohe szv. Stevana krála i Imre vojvoda. Podohe Morijin oltár kincsita. Na gori pozvánje govornika je ofer bio na okoli veligoga oltára lezsécsi novi mramornatni terrác. Prislo je sz návecsernim nabiranjom vréd okoli 220 korun.

Z Zsízskov szmo pa té vészéli glász dobili, ka tú zse nabirajo na veliki oltár. Práv je tak! Oh li naprej! Ki Jezusi nabira, za szébe nebeszko korono dela. Jezus naj zsive! I v cserenszovszkoj lepoj cérkvi naj kem hitrej v lepom oltári zsive. Bog zsivi zsízskanje zacsétnike!

Szlednjen návuk. Gda bi szv. liguorianszki Alphonz na szmrtjé obetezsao, pohodo ga njegov bratánec. Po vztóm blagoszlovi proszi mirajocsega za szledjen návuk. I dobi ete odgovor: *Resi szvojo dūso.*

Edno drūgo priliko mi té lūbléni návuk na pamet prineszé. Eden vereglasziteo opazivsi ednoga hlápca, kak szkrblivo vred jemlé szvojega konja ga pita: Prijáteo, keliko casza ti je potrebno, naj vtáksem rédi obdrzsis konja szvojega?

Vszaki dén dve vūri odgovori hlápec.

Dopūsztí mi ka te escse edno opitam. Keliko casza ti je pa na den dopūscseno naj szlūzsis Ggszpodna Bogá tvojeja?

Hlápec, ki je odkritoga szrea bio je lepo odgovoro: Vszako jūtro sze prekrizsim i zmolim eden ocsanas i edno Zdravo Marijo. Vnedelo nigdár ne zamūdim szvéte mese, ali pri toj krátkoj szem nájráj nazocsi.

Vereglasziteo njemi odgovori na to:

Prijáteo, da sze ti tak malo szkrbis za dūso pa tak doszta za konja, jaz csi bi tvoj bio, bi ráj bio tvoj konj, kak tvoja dūsa.



Rednikov odgovor.

Vszem. Drūgi tecsáj liszta sze zacsne januára 8-ga. Do prvoga januára sze moreta dve koroni zanjega naprejdoliplácsati. Za sztáro narocsitev sze vam iz globocsine szrea zahvalim, za novo vasz pa pá lepo proszim. Da je sztem sznopicom letosnji letni tecsáj dokoncsani, vecs letosz vu liszti ne pridemo vkūp lūbleni csteveci. Naj bi pa v Jezusovom i Marijinom Szrci po gorécsih molitvah kem vecskrát vkūpprisli, je moje bozsicsno i novoletno zselenje vszem vam. Blagoszlovi vasz Szrce Jezusovo i Marija.

B. J. Vrhunac. Mszlim zdaj zse ne csakas. Francozko i drobizs je predmet za drūgoletno tvoje delovanje. Szrcsen pozdrav i vsze dobro.

Dári na szebescsanszko cerkev.

Tisinszka fara.

Z Vancsaveszi:

	Krona filer
Stevanee Jozsef	2 —
Horvát Maria	2 —
Szmodis Ivan	2 —
Sostarec Jozefa	1 —
Bezsán Matjas	1 —
Bezsán János	1 —
Bezsán Treza	1 —
Picko Helena	— 40
Ratnek Stevan i zsená	2 —
Szoecies Matjas	1 —
Ratnik Jozsef	2 —
Perdigál N.	2 —
Geder Ferenc	1 —
Küzmiés Kata	1 —
Bagola Ferenc	2 —
Bagola Kata	1 —
Vogrinesies Matjas	2 —
Mitnjek Matjas	2 —
Sostarec Zsuzsa	— 60
Hochegger János	1 —
Sostarec Ivan	1 —
Ozvaties Jozsef	1 —
Hochegger Ferenc	1 —
Sostarec Alojz	— 60
Benko János	1 —
Omár Jozsef	— 40
Stefanee Matjas	3 —
Durics Ivan	— 40
Perdigál Stevan	1 —
Szrsen János	1 —
Rátunik Stevan	— 60
Marics János	— 20
Sostarec János	— 40
Rátunik Ana	1 —
Vküp	40 60

Z Mürszki Petrovec:

N. N.	5 —
Klonfar Ivan	4 —
Ciglar Lujza	1 —
Vküp	10 —

Krona Filer

Lázár Jozsef z Gerovec	1 —
Horvát Miklos z Küpsinee	1 —
Vküp	2 —

Beltinszka fara.

Z Beltinec:

V 11-tom sznopiesi oznanjeno	
[stampar je edno korono vecs	
stampao]	32 89
Marics Maria	— 50
Császár Roza	— 40
Sipos József	1 —
N. N.	1 —
Mujdrica Kata	1 —
Obál Jozsef	— 40
Bobovec Ana	1 —
Sesanesár Ivan	1 —
Lonesár Ferenc	1 —
Brnják Geta	1 —
Skáfar Ivan	1 —
Vküp	42 19

Z Izsakovec:

Pücko Maria	— 40
Tkálec Maria	— 20
Saliku Maria	— 20
Szlepec Magda	— 20
Bobovec Bárá	— 30
Cigán Mária	— 20
Ierics Ana	— 20
Prsa Stevan	— 40
N. N.	— 40
Lebár Jozsef	1 —
Benko Treza	— 20
Horvát Maria	— 10
Bernják Ana	1 —
Filip Ana	— 40
Porédos Ana	3 —
Zver Orsa	— 30
Maocsec Kata	— 40
Bernják Roza	— 30
Porédos Maria	— 40

	Krona	Filler		Krona	Filler
Balazsics Jozsef	1	—	Zsízsek András	—	40
Benko Helena	—	20	Forjan Martin	—	40
Szenica Maria	—	20	Zver Orsa	—	20
Sebján Maria	—	10	Zver Martin	—	40
Apaties Ána	—	20	Zver Maria	—	20
Szréis Martin	—	40	Zakojes Maria	—	30
Skáfar Stevan	—	40	Kúhar Ana	—	20
Hozjan Maria	—	40	Balazsic Bára	1	—
Kelenc Ána	—	20	Minarits Matjas	—	40
Perko Maria	—	20	Skáfar Ivan	—	30
Balazsic Kata	1	—	Gregor Maria	—	80
Toplak Ana	—	20	Sinkiec Stevan	—	20
Majcen Bára	—	20	Novak Martin	—	20
Bernádi Maria	—	30	Szédma rozsza zshiv. rozs. venea	1	10
Kavas Bára	—	20	Kovaesics Ana	—	20
Trátnjek Maria	—	20	Vörös András	—	40
Tivador Maria	—	40	Spilak Maria	—	40
Baligács Maria	—	20	Verban Mihál	—	40
Rozsman József	—	20	N. N.	1	30
Brnják Bára	1	—	Forjan Ana	—	20
Balazsics Maria	—	44	Berdén Ivan	—	30
	Vküp	16 24	Üllen Ivan	1	—
			Zver Ana	—	40
			Pivar Marlin	1	—
			Herman Mihál	1	—
			Horvát Alojz	—	40

Z Bratonec:

Horvát Marko	—	20
Bobovec Orsá	—	20
Verban Miklos	1	—
Horvát Jozsef	1	—
Kúhar Maria	—	20
Tratnjek Ana	—	20
Erjávéc Martin	—	20
Kúhar Maria	—	60
Kolbl Ana	—	40

Z Marofov:

Mikola Mihál z Nemsesáka	1	—
Fujsz Jozsef z Nemsesáka	2	—
N. N. z Ansautazismarófa	1	—
	Vküp	4 —

Löbléni darovniki i nabíralca! Jezusovo Szrcé vam naj dá za milodáre i trüd na tom szveti milosceso, na ovom pa díko nebeszko.

Klekl Jozsef
plehános.

